

II 1. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОГА ЗА ИЗБОР МИЛАНА С. ДИМИТРИЈЕВИЋА ЗА ДОПИСНОГ ЧЛАНА САНУ*

1. Биографија

Милан С. Димитријевић, син Сергија и Наде, рођен је 24.08.1947. године у Лесковцу. Класичну (Осму) гимназију завршио је у Београду, где на Природно-математичком факултету студира упоредо астрономију (дипломирао 1972) и физику (дипломирао 1973). Магистрирао је на истом факултету 1976, а 1978. године одбранио и докторску дисертацију. У Институту за физику у Одељењу за спектроскопију плазме запослио се 1. јануара 1974. Године 1978. прелази у Институт за примењену физику у Лабораторију за физику и технику ласера, а 1983. заједно са целом лабораторијом у Институт за физику. На Астрономску опсерваторију долази 1. септембра 1984. године. Изабран је 1979. у звање научног сарадника, 1983. постао је виши научни сарадник а 1986. научни саветник.

Остварио је успешну међународну сарадњу са Париским опсерваторијом, Универзитетима у Лондону, Тунису, Ополу (Пољска), Ваљадолиду (Шпанија), Дарему (Енглеска), Белфасту, Атини, Солуну, Казању и Институтом за астрономију Руске академије наука у Москви.

Организовао је више међународних и националних конференција: II семинар „Астрофизика у Југославији” (Београд 1987), 10. Националну конференцију астронома Југославије (Београд 1993), I Мађарско - југословенску астрономску конференцију (Баја 1995), I-IV Југословенско - румунски скуп о астрономији (Темишвар 1995, Београд 1996, Клуж 1997 и Београд 1998), I-III Југословенско-Белоруски симпозијум о физици и дијагностици лабораторијске и астрофизичке плазме (Минск 1996, Златибор 1998, Минск 2000), I Југословенску конференцију о облицима спектралних линија (Криваја 1995), прву и другу конференцију „Развој астрономије код Срба” (Београд 1997, 2002) и I-III Српско-Бугарски астрономски семинар (Белоградчик 1998, Зајечар 2000, Рила (Гјолечица) 2002).

Био је главни и одговорни уредник научног часописа „Serbian Astronomical Journal” и серије „Publications of the Belgrade Astronomical Observatory” 1987-2002. Председник је редакционог одбора библиотеке „Dissertatio” (Задужбина „Андрејевић”).

Велику пажњу кандидат посвећује и ширењу астрономских знања у нашој средини. Председник је Астрономског друштва „Руђер Бошковић” од 1982. и главни и одговорни уредник часописа „Васиона” од 1985. Објавио је 227 научнопопуларних чланка из астрономије и физике, као и уџбеник из астрономије за гимназију и дао 46 интервјуа. Одржао је више од 200 предавања и то како из области којима се бави, тако и популарних у циљу ширења научних сазнања у нашој средини (поред Београда и у Српским

* Избори за нове чланове САНУ 2003. године.

гимназијама у Будимпешти и Темишвару, Новом Саду, Кикинди, Апатину, Сомбору, Петници, Нишу, Крагујевцу, Подгорици, Бијелини, Ваљеву, Смедеревској Паланци, Смедереву, Убу, Љубовији, Лозници, Зајечару, Неготину, Зрењанину и Лесковцу. Написао је и снимио за школски програм на телевизији пет серија о астрономији, од којих су три издате као видео касете намењене настави. Поводом 110 година Астрономске опсерваторије написао је сценарио и организовао снимање филма о овој установи што је издато и као видео касета.

Године 1994. и 2000. био је кандидат за дописног члана на предлог изван САНУ. На изборе је у оба случаја изашао као један од 4 кандидата које је подржало одељење и 2000. године добио 62 гласа.

2. Научни допринос

Научна библиографија Др Милана Димитријевића има до сада укупно 779 јединица. Од 156, научних радова у најугледнијим европским и америчким међународним научним часописима, 87 је у астрономским (73 у издањима најпознатијег европског астрономског часописа „Astronomy and Astrophysics”, а 6 најпознатијег америчког „Astrophysical Journal”, 2 у „Astrophysical Letters and Communications”, 3 у „Baltic Astronomy”, 2 у „Astronomy and Astrophysics Transactions” и 1 у „Astronomische Nachrichten”), а 69 у најугледнијим међународним часописима из физике (12 у издањима најпознатијег европског часописа из физике „Journal of Physics”, а 4 најпознатијег америчког „Physical Review”, 5 у „Zeitschrift fuer Naturforschung”, 1 у „Physics Letters”, 3 у „Zeitschrift fuer Physik D”, 15 у „Physica Scripta”, 1 у „Contributions to Plasma Physics”, 20 у „Journal of Quantitative Spectroscopy and Radiative Transfer”, 1 у „Optics and Laser Technology”, 4 у „Журнал прикладной спектроскопии” и 3 у „Atomic Data and Nuclear Data Tables”). Два текста монографског карактера објављена су у иностранству, а 19 у Југославији. У књигама монографског карактера међународних издавача објављено му је 45 научних радова, а 9 у зборницима међународних конференција који су издати као посебан број међународних часописа. У националним часописима објавио је 87 научних радова.

Кандидат је учествовао на великом броју међународних конференција. На оваквим скуповима одржао је 32 уводна предавања, од којих је 12 у целини објављено у књигама монографског карактера познатих међународних издавача. Посебно треба истаћи да је био организатор округлог стола о недостајућим атомским подацима на симпозијуму Међународне астрономске уније о моделирању звезданих атмосфера, као и предавање по позиву на XXI Конгресу Међународне астрономске уније на седници посвећеној тачности одређивања заступљености појединих елемената у звезданим атмосферама, као и уводно предвање на Међународној конференцији о звездама неправилног хемијског састава и магнетним звездама, на и близу главног низа (Татранска Ломница 1993). На међународним конференцијама кандидат има